

1906.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Titkári jelentés

az Egyh. Értekezlet 1906. évi munkásságáról.

Az 1906. évi november hó 11-én tartott közgyűlésen felolvasta:

Tárkányi György, titkár.

Mult évi, Sepsiszentgyörgyön tartott közgyűlésünk határozata értelmében Értekezletünk idei közgyűlését ide, Kolozsvárra hívtuk össze az egyházkerületi közgyűléssel egy időre. Közgyűlésünk ezen határozata jó részben azon impresszióknak közvetlen hatása alatt történt, amely impressziókat a sepsiszentgyörgyi közgyűlés is gyakorolt reánk, akik ott résztvettünk. Ezek az impresszióink pedig azt a meggyőződést érlelték meg bennünk, hogy vándorgyűléseink iránt az érdeklődés alább szállott úgy, hogy nem szolgálják többé — legalább egy időre — azt a célt, amelynek munkálására tartásukat az Értekezlet elhatározta. A közgyűlések vidéken tartásának célja az lenne ugyanis, hogy megismertesse Értekezletünk törekvését, híveket szerezzen ezeknek a törekvéseknek, elősegítse egyházkerületünk tagjai között az érintkezést s így bizalmasabbá, melegebbé s elevenebbé tegye egyházkerületünkben egyházi életünket. Azonban az idő folyamán arról kellett szomorúan meggyőződnünk, hogy e vándorgyűlések iránt csak addig tartott az érdeklődés, amíg az ujság ingerével hatott, azután

hovatovább csökkent s a múlt évi sepsiszentgyörgyi közgyűlésen már a fagypontra körül járt. Meglehet, hogy a részvétlenséget előidézte az, hogy a közgyűlésen résztvevőket nem elégítette ki az, amit a közgyűlés nyújtott, amely — valljuk be — inkább ünnepekben, szórakozásokban adott többet s alig valami kis idő jutott a komoly tárgyalásokra s azokon is alig jelent meg néhány tag, a nagy többséget kielégítették és kimerítették az ünnepek. Lehet, hogy befolyt a részvétlenség előidézésére annak a tapasztalása is, hogy a közgyűlés hiába vet fel életrevaló ideákat, hiába hoz az egyházi élet fejlődésére üdvös határozatokat, az ideák iránti fellángolás csak szalma-tűz, az üdvös határozatok csak a papir számára hozattak. Kereshetnők azután még máshoz is az okát, abban t. i. hogy a vándorgyűléseken való részvétel anyagi áldozatokat kíván és kevésnek van módja s talán még kevesebbnek kedve, évenként meghozni a közgyűlésen való részvétellel járó anyagi áldozatot. Lehet, hogy ezek az okok külön-külön, vagy lehet, együttvéve okozzák a közgyűlés iránt nyilvánuló részvétlenséget, de bármiképpen legyen, tény, hogy az érdeklődés az évenkénti vándorgyűlésen való részvételre megcsappant s az eredmény, amit vele elérünk, nem áll arányban azzal a fáradsággal, áldozattal, amibe összehívásuk kerül s azokban az alakjokban, amint az utóbbi években lefolytak, egyáltalán nem munkálják azt a célt, amely célból tartásukat határoztuk.

Ezért mondtunk le — egyelőre legalább — a vándorgyűlések tartásáról; ezért hívtuk össze ide a kerületi közgyűlés idejére, amikor a részvétel ugy

lehet, áldozatot sem kíván s azért tartjuk most ilyen szerény keretek között idei közgyűlésünket.

Mindenekelőtt röviden beszámolok a központ munkásságáról az elmúlt évben. Rövid lesz erről a beszámolás, mert keveset végeztünk. Nem szívesen teszem, de el kell mondanom, hogy ebben nagy része van annak a sajnálatos dolognak, hogy a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét csak ma kaptam meg. Ez a körülmény megakadályozott abban, hogy a közgyűlés végzéseit mindenben végrehajtsuk s megakadályozott abban, hogy tovább is menjünk működésünkben. A jegyzőkönyv hiánya miatt nem tudtuk kiadni Évkönyvünket, mert az Évkönyvben hozzuk nyilvánosságra jegyzőkönyvünket s közgyűlésünk határozatait s ebből értesülnek az egyházmegyei Értekezletek a közgyűlés által megállapított teendőkről. Az Évkönyv megjelenésének elmaradása azután anyagilag is veszteség egyesületünkre, mert az Évkönyv ellenében szokták a tagoktól felszedni a tagdíjakat s miután nem küldhettük szét a könyvet, a tagdíjak beküldését sem szorgalmazhattuk kellően. Nem folyván pedig be a tagdíjak, az ebből eredő veszteség természetesen megbénította működésünket. Hasonló eset előfordulását megakadályozandó, kívánatosnak tartanám, hogy a közgyűlés jegyzőkönyvének összeállítása jövőre a titkára bizassék.

Azután ajánlom, hogy a múlt évi és jelen évi Évkönyv egy füzetbe foglalva adassék ki.

A múlt évi közgyűlésen Vajda Ferenc, a »Vasárnap« szerkesztője lemondott szerkesztői állásáról. Bármennyire fájdalmasan esett is lemondása, mert hiszen

négy éven át nagy szeretettel, önzetlen buzgósággal és igazi hivatással végezte a szerkesztés teendőit, meg kellett hajolnunk elhatározása előtt, mert úgy éreztük, hogy nem lenne hasznos dolog továbbra is áldozatot követelni tőle, miután anyagi erőnk hiányában fáradozását megfelelően honorálni nem áll módunkban.

A közgyűlés bizalma Tóthfalusi József marosvásárhelyi kollegánkat állította Vajda Ferenc helyébe a szerkesztőségbe, s bizalmában nem is csalatkozott. Ez év január 1-től kezdve Tóthfalusi József szerkeszti a »Vasárnap«-ot Marosvásárhelyen igen buzgó, lelkes munkatársat nyerve Paál Gusztáv kollegiumi tanárban. Akik figyelemmel kísértük a lap szerkesztését, bizonyosságot tehetünk róla, hogy lelkiismeretes, gondos a szerkesztése. Nagyobb formában és bőségebb tartalommal jelenik meg, mint eddig s kilátásunk van rá, hogy lelkésztársainktól pártolva, mind szélesebb körben fog terjedni és fogja terjeszteni erdélyi kálvinista hiveink között az evangéliumi világosságot és hazafiságot s fogja munkálni így Értekezletünk céljait

A tárgysorozat rendjén különben a szerkesztő részletes jelentést fog előterjeszteni róla.

A »Vasárnap«-on kívül más kiadványa ebben az évben nem volt az Értekezletnek. A közgyűlés ugyan elhatározta két népies irat kiadását még tavaly előtt, azonban le kellett mondanunk róla egyelőre és pedig azért, mert a régiékből még egész raktárunk van s addig, míg a kereslet csak akkora, mint most, nem gondolhatunk újabbak kiadására.

A pénztár állásáról pénztárnok fog részletes tájékozással szolgálni. Itt azt említem meg, hogy műkö-

désünkre nagyban bénítólag hat anyagi erőnk hiánya is. Minden törekvésünknel bele-bele ütközünk anyagi erőnk korlátaiba. Fő jövedelmi forrásunk a tagdíjakból begyűlő összeg lenne. Ámde a tagok késedelmesek a tagdíjak befizetésében, vagy éppen nem is fizetik be. A papokon keményen felhajtják, minthogy a legtöbb egyházmegye kötelezőnek mondotta ki a tagságot a papokra nézve, ám a dési, udvarhelyi, sepsi egyházmegye jelentése szerint a világiakon lehetetlen felhajtani. Itt is tehát az annyiképen megadózott papság van megadóztatva, annak az önkéntes vagy köteles áldozata tartja fenn az intézményt. Ugy látszik, hogy a paritás magasztos elvét csak a jogok terén tudjuk keresztül vinni, de nem egyszersmind a kötelességeken is. Csak példaképpen hozom fel, hogy az udvarhelyi egyházmegyében, amely pedig vezet az egyháztársadalmi munkásság terén, a titkári jelentés szerint 481 K a künnlevő tagdíjak összege.

Ezek után rátérek az egyházmegyék értekezleti munkásságának ismertetésére, azokéra az egyházmegyékére, amelyek jelentésüket beküldötték. Beküldötte pedig 14, nem küldött semmi jelentést 4. Ezek a hunyadi, kolozsvári, nagysajói, kézdi egyhm.

A jelentések között van néhány gondal, figyelemmel, lelkiismeretesen szerkesztett, a nagyobb részről most is azt mondhatom, hogy hirtelen, hevenyészve összeütött hézagos munka, amelyből nehezen lehet megalkotni az egyházmegye egyháztársadalmi munkájának képét. Mint minden évben, ugy ezuttal is gondos, szépen összeállított jelentést küldött be a küküllői, udvarhelyi, nemkülönben gondos, lelkiismeretes a marosi, kalotaszegi és a brassói.

Máskor is jeleztem, most is jelzem, hogy ezekre a jelentésekre nem azért van szükségünk s beküldésükre nem azért helyezünk súlyt, mintha azt hinnők, hogy ezen fordul meg minden, mert az ügyesen megszerkesztett jelentés még nem jelent egyszersmind buzgó, eleven egyháztársadalmi életet és munkásságot s könnyen megeshetik, hogy nagyon szép dolgok történnek itt-ott a papiron, de a valóság mást mond, mint a jelentés. Azonban szükségünk van ezekre a jelentésekre mégis, hogy nyoma legyen a végzett munkának s szükségünk van azért is, hogy lássuk, hol, miként végzik a munkát s ha valahol követésre méltó dolgot, munkát találunk, amely elősegíti céljainkat, megismerteljük az egészszel s ajánljuk a követését. Mert igaz, hogy a központi vezetőségnek az is feladata egyfelől, hogy irányt jelöljön az egyháztársadalmi munkásságnak s reá mutasson a módokra és eszközökre, amelyek a munka sikerét biztosíthatják, másfelől azonban ezeket a módokat és eszközöket az egyházmegyékben, illetőleg egyházközségekben kell és lehet kipróbálni s egyik helyen egyik, másik helyen másik bizonyul célravezetőbbnek. Ami aztán helyesnek bizonyul a gyakorlatban, elfogadható mindenütt, hogy megkiméljük magunkat és másokat is a hiábavaló kísérletezgetéstől. Ezért kérjük a jelentések beküldését s ezért szeretnők, ha a jelentések minél kimerítőbbek lennének s minél hivebben tükröztetnék vissza az egyházmegyékben s egyházközségekben végzett egyháztársadalmi munkásságot.

Általában véve sok derűs, sőt megnyugtató, felemelő jelenség tárul elé a jelentésekben ismertetett

munkásságból. Egyházkerületünk csaknem minden részében megkezdődött és foly a munka. Paptársaink — kevés kivétellel — mindenfelé hivei az eszmének, át vannak hatva a fokozottabb egyháztársadalmi működés szükségétől s több-kevesebb buzgósággal, sikerrel fáradoznak a munka előbbrevitelében. Mindenfelé tartanak vallásos estélyeket, foglalkoznak az ifjúsággal, ifjúsági egyleteket alkotnak s helyes irányban foglalkoztatni igyekeznek, énekeink betanítására és megkedveltetésére énekkarokat szerveznek. Az egyházmegyék mindenütt tartanak közgyűléseket, amelyeken összehozzák az egyházi élet fejlesztését szívékony hordozó egyháztagekat s megismertetik egyházi életünk jelentősebb kérdéseivel. Egyes egyházmegyében már fokozottabb egyháztársadalmi munkássággal is találkozunk, nő-egyesületeket, temetkezési, férjhezmenő leányok felsegítésére alakult egyesületeket alakítanak s egy pár helyen munkába vették a munkaképtelenné lett szegényekről, árvákról és az ügyefogyottakról való gondoskodást.

Egyházkerületünk nagyobb városai közül Brassó, Marosvásárhely, Nagyenyed, Székelyudvarhely fejtenek ki tiszteletre és minden dicséretre méltó egyháztársadalmi tevékenységet. A legnagyobb, Kolozsvár, — fájdalom — e tekintetben alszik, tesped s legfennebb egy-egy országra szóló hotránnyal vonja magára a figyelmet.

Brassóban a múlt tél folyamán 11 vallásos estélyt tartottak, amelyeken vallásos tárgyú felolvasások mellett az ifjúság ének-, zene- és szavalatokkal működött közre.

A tanulóifjuság között időnként vallásos tárgyú füzeteket, könyveket osztottak ki. Kiosztottak továbbá a hívek között 120 új-testamentumot, egyes családoknak 21 imakönyvet, 5 énekes könyvet. A »Vasárnap«-nak 50, a »Téli Ujság«-nak 75 előfizetőt gyűjtöttek s a Prot. Árvaházi naptár 70 példányát adták el. A szegényeknek kiosztottak 200 darab kenyeret és 49 szekér tűzifát közadakozásból. Áldásos működést fejt ki a *magyar prot. Nőegylet*, amely az elmúlt évben állandó segílyt nyújtott 12 özvegynek, Karácsonykor felöltöztetett 85 tanulót és 30 özvegyasszonyt. Karácsonyfa-ünnepén kiosztott az egylet 100 kenyeret és kalácsot s egyeseknek pénzadományt is. Az évi segílyezés értéke 1500 korona volt. Az egylet vagyona megközelíti a 20.000 koronát s tervbe vette egy *Magyar prot. özvegyek és árvák menháza*-nak létesítését. Ugyancsak a brassói egyház Koós Ferenc hagyatékából bevezette a gázvilágítást a templomba s estélyek jövedelmeiből kemencékkel látta el a templomot, úgy, hogy most fűtött templomba estéli istentiszteleteket is tudnak tartani. E szép eredmény Péchy Árpád lelkész és Gencsy Endre ezredorvos érdeme.

Marosvásárhelyen az 1899. évtől kezdve minden évben megtartott estélyek ez évben is szép eredményt értek el, mondja az egyházmegyei jelentés. A tartott felolvasások pontjai evangéliumi, társadalmi és vallás-erkölcsi tárgyú előadások, felolvasások, szavalatok voltak, melyeket magán- és karének, zeneszámok tettek vonzóvá. Van leány egyesület és ifjusági egyesület. A Bethlen Kata Nőegylet rendezett egy egyházi estélyt. Van egyházi dalköre s most van alakulóban egy

Református Polgári Kör, amelynek az a célja, hogy egyesítse a ref. polgárok nagy számát.

Nagyenyeden a tavalyi közgyűlésen részletesen ismertetett »Prot. Nőegyesület« fejt ki üdvös, áldásos munkásságot a segélyezés terén s a jelentés szerint százokra menő szegény hajléktalannak ad kenyeret és meleg ruhát. Az ehhez szükséges anyagi erőt műsoros estélyek tartásával és adományok útján szerzi be. Részletes jelentést működéséről azonban ebben az évben nem kaptam.

Székelyudvarhely tevékenysége, amint a jelentés mondja, első sorban az egyházi estélyek rendezésében domborodott ki. Hat igen sikerült estély volt felolvasással, amelyben résztvettek a lelkes és a tanárok, szavalatokkal, ének- és zenedarabok előadásával. Az estélyeken persely volt kitéve, amelynek 104 korona 40 fillér bevétele volt. Ezt részben harmonium beszerzésére, konfirmáltaknak imakönyvekre és leányiskolai növendékek segítésére fordították. Ugyancsak gyűjtést indítottak egy harmonium beszerzésére s a gyűjtés 312 korona 08 fillért jövedelmezett. Van női választmánya, mely szép munkásságot fejt ki a szegények ápolása, gondozása körül. A választmány tagjai a téli idők alatt meleg étellel látták el a szegényeket. A »Vasárnap«-nak 45 előfizető tagja van Udvarhelyen. A konfirmált ifjaknak 78 imakönyvet és emlékfüzetet osztottak ki.

Mint új dolgot örvendetesen jelenthetem, hogy a nagy, hatalmas szilágy-szolnoki egyházmegye is megmozdult és megkezdte az elmúlt évben az értekezleti munkásságot. 1905 december 13-án tartott alakuló gyűlést az egyházmegye egyházi és világi

tagjainak nagy érdeklődése mellett. A gazdag, 15 pontból álló tárgysorozat minden egyes pontja körül komoly és tárgyilagos vita indult meg s igazi épülés és lelki haszonnal járónak találta minden jelenlevő az Értekezlet célját. Este szintén igen látogatott vallásos estély volt imával és megáldással, amelyen felolvasás, szavalat-, ének- és zeneszámokban talált nagy élvezetet a közönség. Örömmel látjuk egyházkerületünk e legnagyobb egyházmegyéjét, amely az új cikluson eddig távol tartotta magát az értekezleti működéstől, az értekezleti munkásság terén, mert az az erő, amely itt gazdagon felhalmozva áll, láttatni fogja munkáját és eredményét egyházkerületi egyházi értekezletünk életében is.

Ennyiben számolhatok be az Értekezlet szerveinek végzett munkájáról. Mellőzöm az egyes egyházmegyei értekezletek elnöki vagy titkári jelentéseinek részletezését: ami bennük figyelemreméltó, lényeges volt, elmondottam már.

Ezzel be is végezhetném jelentésemet. Mielőtt azonban bevégezném, hadd mondok néhány szót a magam dolgában. Három éve, hogy átvettem az Értekezlet bizalmából a titkári tisztet. Nehéz időben történt: egy új ciklus kezdetén, amikor lejárt a tagok kötelezettsége és új tagok szerzése, vagy a régiék megtartásán fordult meg az Értekezlet léte, fenmaradása.

Az agitálás, buzditás, lelkesítés nem kis munkát adott, aki ismeri az egyleti életet, bizonyosságot tehet róla. Alapszabályaink értelmében a titkár kell, hogy végezzen minden írásbeli munkát. Három év

alatt egy jó vaskos kötetre valót irtam össze az Értekezlet ügyében lapokban, jelentésekben, átiratokban.

Hogy micsoda reménységgel nézett az Értekezlet titkári működésem elé, azt nem tudom. Bizonyosan kellett reményeket fűzni hozzá, különben nem választott volna meg. Én elmondhatom, hogy a legszebb reményekkel láttam hozzá hivatalom kötelességei teljesítéséhez, a legőszintébb lelkesedéssel, buzgósággal eltelve fogtam a szép munkához. Azonban nem tartózkodom elmondani, hogy megválasztásamkor távol a központtól, sok mindent másképen képzeltem. Én azt hittem, hogy egy lelkes, odaadó, munkás kis tábor lesz körülöttem, amely odaadással támogat munkámban, s ha lankadnék, a közös buzgóságból, lelkesedésből, új erőt meríthetek. Fájdalommal kell megvalanom, nem így történt. Bármerre fordultam magam körül, a legtöbb helyen közönyt, kedvetlenséget, részvétlenséget láttam, s nem tudtam magam enuncipálni a közös emberi gyarlóságból, hogy a részvétlenség, közöny, sikertelenség el ne csüggeszsen, meg ne bénítsa munkakedvemet.

Akikkel megkezdtem a munkát, elhagytak többen munkatársaim közül. A pénztáros két éve lemondott, egy éve ott hagyta a lapot a »Vasárnap« szerkesztője. Csupán az alelnök Nagy Károly tartott ki hiven. Én is kitartottam mostanig. Ha más érdemünk nincs is, de annyi van, hogy az Értekezlet ügyét elaludni e nehéz időben nem hagytuk.

Hiszem, hogy az Értekezlet meg fogja találni az új embert, aki új reményekkel, új lelkesedéssel fog hozzá a munkához. De ha el is hagyom állásomat,

érdeklődésem, szeretetem Értekezletünk ügyei iránt megmarad ezután is. Mert lelkem mélyéből megvagyok győződve, hogy az Értekezletre szükség van, hogy hivatást tölt be s én azzal az őszinte óhajtással végzem jelentésemet: vajha mindenki érezné ezt és virágozna fel e nagyra hivatott intézménye egyházkerületünknek!

Jegyzőkönyv

az erdélyi református egyházkerület Egyházi Értekezletének
Kolozsvárt 1906 nov. 11-én d. n. 4 órakor tartott

k ö z g y ű l é s é r ő l.

Elnök gróf Bethlen Pál; jelen vannak: Lészay Ferenc alelnök, Sándor József alelnök, Nagy Károly egyh. alelnök, Tárkányi György titkár; tagok: dr. Sárkány Lajos, Szilágyi Farkas, Tóthfalusi József, Bedőházi János, Egerházi Lajos, Bőjthe Géza, Nemes Árpád, Demeter Zsigmond, dr. Elekes Viktor, Kócsi Dániel, dr. László Ferenc, Kovács Antal, Sándor András, Szécsi Ferenc, Biró András (marosvásárhelyi lelkész), Hegyi Péter, Bartha Dezső, Bartha Lajos, Barabás Samu, Sámuel Aladár, Menyhárt Elek, Kovács László, Czirmay Zoltán, Kovács Dezső, Nagy József esperes, Lőrincz János, dr. Kálmán János, Incze Gerő, Péchy Árpád, Vásárhelyi Boldizsár, Gyárfás Albert, Kovács Ákos, Pataki Dénes, Biró András (darócboğár-
telki lelkész), Somogyi István stb., jegyzett Bodor Géza.

1. Gróf Bethlen Pál elnök meleg szavakkal üdvözli az Értekezlet jelen levő tagjait. Reá mutatva egyházunk helyzetére, fejtegeti az értekezleti munkásság szükséges és áldásos voltát és igéri, hogy e munkában odaadással fogja elnöki székében támogatni és vezetni az Értekezletet.

Elnök megnyitó beszédét közgyűlés általános tetszéssel és örömmel fogadja.

2. Bodor Géza jegyző felolvassa a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét.

Hittelesítettik.

3. A számadásvizsgáló-bizottság beterjeszti az Egyházi Értekezlet pénztárának 1904. és 1905. évről vezetett számadásairól jelentését s jelenti, hogy a számadásokat rendben találta.

Tudomásul szolgál.

4. Tárkányi György egyh. titkár felolvassa jelentését az egyesület 1906. évi munkásságáról.

A titkári jelentés tudomásul vétetik s az Értekezlet Évkönyvében egész terjedelmében kiadatni határoztatik. Titkár indítványára kimondja a közgyűlés, hogy jövőre a jegyzőkönyvet a titkár fogja összeállítani, továbbá, hogy az 1905. évről akadályozó körülmények miatt ki nem adott Évkönyv az 1906. évvel egy füzetben adassék ki.

5. Tóthfalusi József szerkesztő jelentést tesz a »Vasárnap«-ról. Az előfizetők száma 800-ban állapítható meg, sok azonban a díjfizetéssel hátralékos. A számadás az elmúlt évről nem fog hiánynyal záródni, amennyiben azonban megtörténnék, szerkesztő vállalja a fedezését a magáéból. Számadását a lap bevételeiről és kiadásairól az év végével fogja beterjeszteni. Kéri az Értekezlet központi pénztára terhére megrendelendő lappéldányok számának szaporítását.

A Vasárnap szerkesztőjének jelentését a közgyűlés tudomásul veszi, azt az ajánlatát azonban, hogy az évi hiányt szerkesztő a sajátjából fedezi, nem fogadhatja el a közgyűlés, mert a szerkesztés amugy s elég áldozatot kíván, hanem kimondja, hogy ameny-

nyiben hiánynyal záródnék az év, a hiányt az Értekezle: pénztára fogja fedezni. Az Értekezlet pénztára terhére megrendelni szokott példányok száma 50-ben állapittatik meg s ezeknek előfizetési díja az 1906. évre kiutaltatik. Tóthfalusi József szerkesztőnek és Pál Gusztáv főmunkatársnak buzgó, önzetlen fáradozásáért a közgyűlés elismerését és köszönetét fejezi ki.

6. Nagy Károly egyh. alelnök az előbbi tárgy kapcsán bejelenti, hogy a Vasárnap előbbi kiadójánál, Becsek Lajos székelyudvarhelyi könyvkiadónál 824 korona fizetendő hátraléka volt a lapnak, amely összeget, mint jogos követelést, az Értekezlet pénztára Becsek Lajosnak kifizetett, úgy, hogy most már semmi követelése nincs Értekezletünkön.

Tudomásul szolgál.

7. Nagy Károly alelnök bejelenti, hogy Rauwenhoff: »A protestantizmus története« c. munkájának Bartha Dezső fordításában való kiadása ügyében tárgyalta a »Parokhiális könyvtárak« orsz. bizottságával s az kilátásba helyezte, hogy jövő évre ezt a munkát veszi fel a Parokhiális könyvtár számára. Amennyiben ez valóra válik, a könyv már a jövő évben kiadható lesz s ajánlja, hogy a fordítás átnézésére kéressék fel Csűrös József vagy Zajzon János.

A jelentés örvendetes tudomásul szolgál s a fordítás átnézésére Csűrös József s amennyiben ő akadályozva lenne, Zajzon János kéretik fel.

8. Egerházi Lajos indítványozza, hogy 1) kéressék fel egyházi kerületünk, illetőleg annak Igazgató Tanácsa, hogy a szegény egyházak és hivek részére rendeljen évenként 50 példány Vasárnapot, 2) vallásos

költemények összegyűjtése iránt hozott határozatunk sűrűszen hajtassék végre.

Az indítványok közül az első elfogadtatik s az igazgató tanács ilyen irányban megkerestetik; a másodikra vonatkozólag a szavalókönyv kiadása az Ertekezlet vagyoni helyzetétől tétetik függővé.

9. Erdélyi László indítványára kimondatik, hogy a vallásos költemények összegyűjtésénél a bizottság figyelembe veszi Kádár Géza zilahi lelkész hasonló gyűjteményét, mely épen sajtó alatt van.

10. Tóthfalusi József indítványára kimondatik, hogy a közgyűlés megbizsa a választmányt, hogy a központi ügyintézés elősegítése céljából megfelelő iroda szervezése iránt tegyen kezdeményező lépést.

K. m. f.

Gróf Bethlen Pál,
elnök.

Jegyzőkönyv

az erdélyi református egyházkerület Egyházi Értekezletének
Kolozsvárt, 1906 november 12-én d. e 9 órakor tartott

közgyűléséről.

Elnök: gróf Bethlen Pál; jelen vannak: Lészay Ferenc alelnök, Tárkányi György titkár, Müller Béla pénztárnok s tagok kevés számban.

10. Müller Béla pénztárnok bemutatja jelentését a pénztár 1906. évi állapotáról s az 1907. évi költségvetést:

Bevétel volt az 1906. évben:

1. pénztári maradvány 1905-ről ..	480 K 59 f,
2. tagsági díjakból befolyt	544 » 55 »
3. kamat 1906 július 1-ig	14 » 50 »
Összesen ..	1039 K 64 f.

Kiadás:

1. az »Ellenzék«-nyomdának	4 K 80 f,
2. Becsek D. nyomdának a »Vasárnap«-ért	783 » 56 »
Összesen ..	788 K 36 f.
Pénztári maradvány ..	251 K 28 f.

Költségelőirányzat 1907-re:

1. Bevétel tagdíjakból (845 r. tag, 1690 K 95%-a	1267 K 50 f,
kamat	140 » — »
Összesen ..	1407 K 50 f.

2. Szükséglet: Évkönyvre, »Vasárnap«-ra és titkári kiadásokra .. 950 K — f.
Felesleg .. 457 K 50 f.

Tudomásul vétetik és jóváhagyatik.

11. Gróf Bethlen Pál jelenti, hogy a tárgysorozat véget ért. Jelenti továbbá, hogy amint a meghívóban is jelezve volt, a tisztikar mandátuma lejárt s úgy a maga, mint tisztársai nevében megköszönve a bizalmat, leteszi tisztét.

Közgyűlés a tisztikart egyhangu felkiáltással a következő három évre ismét megválasztja csekély változtatással, amennyiben a titkár mellé kisegítőül segédtitkárt választ, továbbá világi titkáruul központban lakó világi egyént tesz.

Az új tisztikar a következőkép állapittatik meg:

Elnökök:

Világi: Gróf Bethlen Pál.
Egyh.: Deési Gyula esperes.

Alelnökök:

Világi: Lészay Ferenc,
Sándor József.
Egyh.: Bod Károly ny. tanár,
Nagy Károly theol. tanár.

Titkárok:

Világi: Dr. Kádár János bankigazgató.
Egyh.: Tárkányi György vallásnár.
S. titkár: Fosztó Dénes kolozsvári hitoktató.

Jegyzők:

Világi: Dr. Boér Elek,
Dr. Kálmán János tanár.
Egyh.: Bodor Géza esperes,
Vajda Ferenc.

Pénztárnok: Dr. Mezei Géza
Müller Béla főkönyvelő. Bernádi György
Kaizler György
Kiadvány kezelő: Kabós Ferenc
Boér Kálmán bizt. int. hiv. Dr. Csiszár Gyula
Dr. Bod László.

Szerkesztő: *Egyháziak:*

Tóthfalusi József. Sándor János
Dr. Elekes Viktor
Választmányi tagok: Herepei Gergely
Tóthfalusi József
Gr. Bethlen Balázs Egerházi Lajos
Dr. Székely György Péchy Árpád
Csernátoni Gyula Szilágyi Farkas
Csontos Olivér Zsigmond Károly
Mészáros István Bodor János
Gyarmathy Zsigmond Lénárt József
Nemes Sámuel Vásárhelyi Boldizsár
Szörcei Vince Jancsó Sándor
Somogyi István Csürös József
Deésy Zoltán Bitai Béla
Dr. Gidófalvi István Ravasz János
Incze Gerő Sámuel Aladár
Dr. Gyarmathy Dezső Kovács László.
Fogarasi József

<i>Tanárok, tanítók:</i>	Kincs Gyula
Kenessey Béla	Deák Gerő
Pokoly József	Fejes Áron
Gönczi Lajos	Pallós Albert
Váró Ferenc	Dr. Szádeczky Lajos
Fogarasi Albert	Pál Gusztáv
Bedőházi János	Zsigmond Ferenc
Gyulai D. Kálmán	Nagy Kálmán.

K. m. f.

Gr. Bethlen Pál,
elnök.

Dr. Kálmán János,
jegyző.

Nagy Károly,
egyh. alelnök.

M 2—1915 * 3145 K